

også i udstrakt grad omfatter sager efter anden miljølovgivning, bl.a. rotteloven, lov om bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald og miljøstøtteloven. Det kan også nævnes, at det antal sagsbehandlere, de enkelte kommuner har tilknyttet miljøbeskyttelsesarbejdet, afhænger af i hvor høj grad der anvendes konsulentbistand, bl.a. fra rådgivende ingeniørfirmaer, og anden bistand udefra, f. eks. fra levnedsmiddellaboratorier og embedslæger. Endelig kan det nævnes, at der i mange tilfælde er aftaler om gensidig bistand, således i hovedstadsområdet mellem amtskommunerne, Københavns kommune og hovedstadsrådet, og f.eks. på Fyn mellem amtskommunen, Odense kommune og de øvrige fynske kommuner.

De foreliggende oplysninger giver ikke miljøstyrelsen grundlag for at antage, at den ubygning, der er sket i den kommunale administration som følge af miljøbeskyttelsesloven, i væsentlig grad overstiger det skøn, der oprindeligt blev foretaget. Den kraftigste personalemæssige udbygning synes at være sket i amtskommunerne, hvilket også kunne forventes på baggrund af fordelingen af arbejdsopgaver mellem primær- og amtskommuner.

Som tidligere nævnt vil miljøstyrelsen imidlertid som baggrund for miljøbeskyttelseslovens revision i folketingsåret 1980-81 i samarbejde med de kommunale organisationer søge at tilvejebringe oplysninger, som nærmere kan belyse, hvordan miljøbeskyttelsesloven har fungeret, og hvad de administrative omkostninger har været.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 (§ 27).

Efter den gældende bestemmelse er spørgsmålet vedrørende fordeling af udgifter ved etablering, drift og vedligeholdelse af anlæg til bortskaffelse af spildevand, dvs. alt vand, der afledes fra beboelse, erhvervsvirksomheder, bebyggelse iøvrigt samt befæstede arealer, som hovedregel overladt til kommunalbestyrelsens afgørelse, jfr. bemærkningerne til § 27 i forslag til lov om miljøbeskyttelse, Folketings-tidende 1972-73 tillæg A, spalte 3971-3973.

Ved forslaget til ændringen af § 27, stk. 1, ønskes det præciseret, at denne hovedregel gælder udgiftsfordelingen både for så vidt angår offentlige som fælles private spildevandsanlæg.

I praksis har der — navnlig med hensyn til fordelingen af anlægsbidrag — vist sig behov for, at rammerne for kommunalbestyrelsens kompetence til at fastsætte betalingsregler efter stk. 1 i et vist omfang afstikkes i selve loven. En sådan afgrænsning er

derfor foreslået indført i ændringsforslaget ved et nyt stk. 2 og stk. 3 samt ved en ændring af det hidtidige stk. 3 om forskudsvis opkrævning af anlægsbidrag (forslagets stk. 5).

Efter forslagens *stk. 2* kan der ved fastsættelsen af regler efter *stk. 1* ikke pålignes grundejerne større samlet bidrag, end hvad der svarer til udgifterne ved udførelse, drift og vedligeholdelse af de projekter eller anlæg, til hvis finansiering bidrag opkræves.

Der er som nævnt allerede efter den nugældende bestemmelse adgang til under visse nærmere angivne betingelser forskudsvis at opkræve *anlægsbidrag* hos grundejerne, men der kan kun opkræves anlægsbidrag fra ejendomme, der er tilsluttet et spildevandsanlæg, eller når de i *stk. 5* nævnte betingelser er opfyldt, jfr. nedenfor. Det er derimod en forudsætning for opkrævning af *bidrag til drift og vedligeholdelse*, at den pågældende ejendom rent faktisk er tilsluttet et spildevandsanlæg.

Hvor grundejernes bidrag til både anlæg og drift opkræves som en del af vandforsyningsafgiften, vil disse principper medføre, at denne afgift må reduceres for ejendomme, der ikke er tilsluttet et spildevandsanlæg. Reduktionen vil her kunne foretages skønmæssigt under hensyn til driftsudgifternes og anlægsudgifternes forholdsvise andel af de årligt budgetterede udgifter på spildevandsområdet. Hvor anlæggenes drift dækkes af et kommunalt tilskud, jfr. § 27, stk. 4, vil der dog ikke være behov for en sådan reduktion.

De foreslåede kriterier for udgiftsfordelingen er ikke udtømmende. Herudover gælder for bidrag til spildevandsanlæg som for andre afgifter en række almindelige grundsætninger, som ikke er lovfæstede, men bygger på praksis. Bidragenes størrelse bør fastsættes i overensstemmelse med fordelingskriterier, der fører til en tilnærmelsesvis dækning af de udgifter, som de enkelte udledere eller grupper heraf belaster den samlede ordning med. Dette udelukker naturligvis ikke, at fordelingskriterierne fastsættes under hensyntagen til mulighederne for en praktisk gennemførlig administration af ordningen.

Det er ikke ved nærværende ændringsforslag til sigtet, at allerede gældende betalingsregler skal tages op til revision. Kriterierne vil finde anvendelse på betalingsregler, der udarbejdes efter lovens ikrafttræden samt på allerede gældende betalingsregler, der ændres efter dette tidspunkt.

De principper, der fremgår af miljøministeriets cirkulæreskrivelse af 29. marts 1974 om afholdelse og fordeling af udgifter til etablering, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg efter miljøbeskyttelseslovens § 27, vil fortsat være vejledende for kom-